

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo

Umetniška gimnazija – plesna smer; Modul B: sodobni ples

KOMPOZICIJA PLESA

Druge oblike samostojnega ali skupinskega dela (630 ur)

Učni načrt

Ljubljana 2020

Umetniška gimnazija – plesna smer; Modul B: sodobni ples
KOMPOZICIJA PLESA
Druge oblike samostojnega ali skupinskega dela (630 ur)
Učni načrt

Avtorji besedila:

Maja Delak, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, predsednica

Petra Pikalo, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

Andreja Podrzavnik, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

Urška Vohar, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

mag. **Živa Žitnik**, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

Andreja Kopač, Srednja vzgojiteljska šola, gimnazija in umetniška gimnazija Ljubljana, članica

mag. **Uršula Teržan**, Univerza v Ljubljani, Akademija za gledališče, radio, film in televizijo, članica

Jasna Rojc, Zavod RS za šolstvo, članica

Recenzentki:

Anja Bornšek, Samozaposlena v kulturi, plesalka in pedagoginja

Nina Meško, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Učni načrt je posodobitev učnega načrta Zgodovina plesa in odrske umetnosti, ki ga je Strokovni svet RS za splošno izobraževanje sprejel na 147. seji 2. 2. 2012.

Jezikovni pregled: **Mira Turk Škraba**

Izdala: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ter Zavod RS za šolstvo

Za ministrstvo: dr. **Simona Kustec**

Za zavod: dr. **Vinko Logaj**

Prva spletna izdaja

Ljubljana, 2020

Sprejeto na 205. seji Strokovnega sveta RS za splošno izobraževanje 20. 2. 2020.

Objava na spletni strani:

http://eportal.mss.edus.si/msswww/programi2020/programi/gimnazija/ucni_nacrti.htm

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID=17033731](https://nuk.ub.uni-lj.si/COBISS.SI-ID=17033731)

ISBN 978-961-03-0483-8 (Zavod RS za šolstvo, pdf)

KAZALO

1	OPREDELITEV	1
2	SPLOŠNI CILJI	2
3	OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE	3
4	STANDARDI ZNANJA IN MINIMALNI STANDARDI ZNANJA	7
5	DIDAKTIČNA PRIPOROČILA	9
6	MATERIALNI POGOJI ZA IZVEDBO POUKA	11
7	ZNANJA IZVAJALCEV	12

1 OPREDELITEV

Če opazujemo otroka pri igri, vidimo, da se giblje preprosto, spontano, svobodno in naravno. Ta naravnost je temelj za doseg kreativnega stanja duha in je potrebna za vsakega nastopajočega. V procesu izvajanja pouka kompozicije plesa ustvarjamo vzdušje zaupanja, v katerem dijaki¹ ustvarjajo samostojno in skupinsko. Ob tem so vsebine naravnane na usvajanje znanj in veščin, ki omogočajo dijakom poznavanje, obvladovanje in uporabo principov in metod komponiranja odrskega umetniškega izdelka, ki nadgrajuje sproščeno izražanje.

S spoznavanjem in raziskovanjem različnih gibalnih principov in vzpostavljanjem lastne gibalne identitete pri dijakih spodbujamo odrsko ustvarjalnost. Dijaki usvojeno znanje bogatijo z aktivnim in ustvarjalnim delovanjem svoje izkušnje ter krepijo zdrav občutek samozavesti in zaupanja vase.

Vsebine kompozicije plesa omogočajo dijakom povečati osebne zmožnosti doživljanja na fizični in intelektualni ravni. Z nadgradnjo zadovoljstva ob izražanju z gibanjem v umetniškem ustvarjanju nastopi načrtno in sistematično oblikovanje vse celovitejših izdelkov. V njih postajajo odnosi in koherentnosti vsakega posamičnega sestavnega dela plesa vse zanimivejši in pomembnejši. S tem zavedanjem dijaki stopajo proti ustvarjanju plesa kot umetniškega dela.

Dijaki se v prepletu med učenjem, izkušanjem in praktičnim izvajanjem srečajo z izobraževanjem za umetnost v treh ključnih komponentah izobraževanja, in sicer v ustvarjanju, izvajanju in presojanju plesa. V učnem procesu so procesi ustvarjanja, praktičnega izvajanja, nastopanja in opazovanja plesa uravnovešeni in prepleteni z namenom, da dijaki v plesu prepoznajo umetniško delo, najsi gre za izdelke njihovega lastnega ustvarjanja ali pa za profesionalne uprizoritvene produkcije.

Kompozicija plesa je v začetnem letniku predvsem uvod v ustvarjanje, namenjen osvobajanju telesnih napetosti in doseganju ustvarjalnega stanja duha. To dosegamo postopoma, s sprostitvijo in igro, nato pa s preprostimi nalogami in improvizacijskimi prizori, ki jih v nadaljevanju nadgrajujemo s kompozicijo, ki je zavestno razvijanje ustvarjalnega domisleka, izbranih idej in plesnih materialov. V okviru kompozicije plesa je delo posvečeno tudi temeljitejšemu odnosu plesa z glasbo.

¹ V tem učnem načrtu izraz dijak velja enakovredno za dijaka in dijakinjo. Enako izraz učitelj velja enakovredno za učitelja in učiteljico.

2 SPLOŠNI CILJI

Za dijake, ki se izobražujejo po programu umetniške gimnazije plesne smeri, je vloga aktivne uprizoritvene umetniške izkušnje v osebnem, družbenem in kasneje poklicnem življenju izjemnega pomena. Ustvarjalnost je pot k zbistritvi percepcije posameznika od večje občutljivosti k povečanju empatičnosti, emocionalnih in etičnih zmožnosti. Uprizoritvena umetnost je medij razkrivanja novih vidikov življenjskih perspektiv, ki lahko prevzame človeka v celoti.

Zato dijaki pri kompoziciji plesa:

- razvijajo sposobnosti izvajanja uprizoritvenega materiala in njegovega uprizarjanja (fizično, z uporabo prostora);
- s pomočjo uprizarjanja različnih situacij razvijajo zmožnost aktivnega sporazumevanja na več sporazumevalnih ravneh in poglobljajo zmožnost poslušanja (gledanja);
- spoznavajo in razvijajo načine ustvarjanja in komponiranja gibalnega materiala v sekvence, fraze, krajše koreografije;
- ozavestijo enakopravnost vseh posameznikov, ki sooblikujejo izdelek;
- v različnih situacijah (solo ali skupinske kompozicije) izvajajo, uprizarjajo prizore in razmišljajoče in analitično opazujejo ter razčlenjujejo izdelke;
- s sistematičnim preskušanjem, opazovanjem in razčlenjevanjem spoznavajo, razvijajo, utrjujejo in nadgrajujejo svoje uprizoritvene zmožnosti;
- spoznavajo različne uprizoritvene tehnike, ozavestijo njihov pomen, in jih načrtno vključujejo v lastno odrsko ustvarjanje;
- se usposabljujejo za kreativno udejanjanje svojega pojmovnega sveta;
- doživljajo, razumevajo, aktualizirajo in s pomočjo svojih izkušenj, uprizoritvenega znanja in splošne razgledanosti vrednotijo ter poimenujejo tudi druge uprizoritvene zvrsti, ki spadajo v javno umetniško produkcijo;
- z uprizoritvenim ustvarjanjem se preizkušajo in s tem razvijajo in poglobljajo zmožnost umetniške imaginacije in estetskega doživljanja;
- z zahtevo po soodvisnem tiskem delu in vživljanju v položaj drugega gradijo osebno zavezanost, navdušenje, povezanost z drugimi osebami ter spoštovanje drugega kot drugačnega.

3 OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE

Učni načrt je v tem poglavju razdeljen na vsebinske sklope, njihovo zaporedje predvideva potek učnega procesa. Dijaki preidejo od priprave (uvod v ustvarjanje in improvizacija) prek raziskovanja (improvizacija in osnove metod konstruiranja) do zavestne selekcije in oblikovanja idej (višji nivo metod konstruiranja v skupini in interpretacija) ter formiranja (kompozicija in interpretacija). Dijaki izoblikujejo lastne avtorske sole in sodelujejo s sošolci v raznovrstnih skupinskih kompozicijah in koreografijah.

Pri tem obseg ur za posamezne sklope določi učitelj.

VSEBINSKI SKLOPI IN OPERATIVNI CILJI

Uvod v ustvarjanje

Uvod v ustvarjanje je namenjen vstopu v razvijanje spretnosti, ki so potrebne za oblikovanje odrskih prizorov s pomočjo improvizacijskih nalog. S holističnim pristopom k ustvarjanju gibalnih uprizoritvenih del gradi na možnostih imaginativnega ustvarjanja odrske realnosti, utemeljenega na osebni perspektivi. Dijaki pridobivajo temeljne uprizoritvene izkušnje, spoznavajo odrski prostor in zakonitosti izvajanja v njem, razvijajo odrsko prisotnost (prezenco), razširjajo imaginativna, estetska in intelektualna obzorja, se usposabljaajo za kritično analitični odnos do sebe ter ustvarjajo svoj uprizoritveni, idejni in estetski svet. Uprizarjanje omogoča in zahteva stalno zavzetost in osebno svobodo ter večja osebne zmožnosti doživljanja na fizični, čustveni in intelektualni ravni.

Z improvizacijskimi nalogami, ki so sicer prisotne v vseh štirih letnikih, glede na različne spodbude (vsebinske, gibalne) uporabljamo in nadgrajujemo:

- spontane reakcije na zunanji ali notranji vzgib, hitro reagiranje in odločanje v dani situaciji;
- občutek za zavestno uporabo teže, središča telesa, periferne in osrediščene pozornosti, sodelovanje s partnerjem, raziskovanje prostora in njegovih zakonitosti;
- povezave med gibom, plesom in zvokom, glasbo, tišino;
- povezovanje gibalne osnove z že obstoječo glasbeno vsebino;
- gibalno improviziranje na glasbeno podlago in pri tem upoštevamo strukturo glasbe, ritem, tempo, melodijo;
- opazovanje in presojanje praktičnega dela ter oblikovanje zapisov.

Dijaki:

- razvijajo estetsko zaznavanje in umetniško predstavljalnost;
- razvijajo lastno ustvarjalnost in gibalno domišljijo;
- ubesedijo svoje zaznavanje in doživljanje ustvarjalnega procesa;
- analizirajo in vrednotijo ples ter s plesom povezane umetnosti;
- samostojno pripravijo zapis analize plesa v obliki poročila ali seminarske naloge;
- razvijejo izvajalske spretnosti, doslednost pri delu in delovne navade.

Improvizacija

Improvizacija je proces spontanega ustvarjanja gibanja ali drugih oblik izražanja. Je svobodna, na videz nestrukturirana, manj tehnično stroga in impulzivna oblika, ki črpa navdih iz vsakodnevnih gibalnih in tudi negibalnih praks in vplivov. Dijaki s podanimi osnovnimi smernicami in navodili raziskujejo ter usvajajo:

- gib in gibanje kot temelj plesne improvizacije;
- principe in metodologije improvizacijske tehnologije;
- delo s posameznimi deli telesa v vodenih improvizacijskih nalogah in pri tem upoštevajo ustrezne aspekte pravilne anatomske postavitve telesa;
- natančno gibanje ter različne dinamike in nasprotja v gibanju;
- zavestno uporabo teže telesa v ravnotežju in izven ravnotežja;
- zavestno oblikovanje gibanja glede na dano improvizacijsko nalogo;
- jasnost pri izvajanju gibanja v različnih smereh v prostoru in vzpostavljanju prostorskih struktur v spontani improvizaciji tako v manjših kot v večjih skupinah;
- ritem in ritmičnost izvedbe;
- delo v manjših (v paru in triu) in večjih skupinah (kvartet ali več).

Dijaki:

- izvedejo improvizacijske naloge;
- razložijo nekatere improvizacijske tehnologije, metode, pristope;
- samostojno oblikujejo plesni material po danih navodilih;
- razvijejo zaznavanje, razumevanje in zavestno uporabo teže ter osnovnih fizikalnih zakonov pri vzpostavljanju ravnotežja, ekonomični uporabi sil ter upoštevanju momentuma (optimalni trenutek v določeni gibalni situaciji) v vajah, parih in skupinah;
- izvedejo osnovne elemente dela v paru (sledenje, podpora, poteg, potisk, vodenje, nevtralizacija, ritmično nasprotje idr.);
- razvijajo inovativnost in kritičnost pri selekciji in kompoziciji plesnega materiala;
- aktivno opazujejo, analizirajo in presojujejo svoje delo kot tudi delo drugih dijakov;
- povezujejo vsakdanje gibanje in stilizirano gibanje;
- obvladujejo zakonitosti odrskega prostora in razvijajo odrsko prisotnost (prezenco).

Metode konstruiranja I

Metode konstruiranja v prvem sklopu predstavljajo kompleksnejši pristop pri ustvarjanju plesnega materiala in oblikovanju kompozicijskih enot, pri čemer dijaki črpajo pridobljene izkušnje in znanje iz predhodnih vsebinskih sklopov. Dijaki se seznanijo s pomeni in odnosi med pojmi kompozicija, študija, koreografija, estetika, umetniško delo in estetska izkušnja. Sklop zaobjema tudi delo z glasbenimi predlogami, pri katerem dijaki preskušajo in odkrivajo povezave med plesom in glasbo, ki so v dialoškem razmerju.

Dijaki ustvarjajo krajše plesne solo kompozicije ter upoštevajo elemente konstrukcije in načine obdelovanja in sestavljanja pri:

- izboru vzgiba za ples;
- oblikovanju motiva;

- variiranju motiva s prenašanjem izvedbe gibalne ideje glede na navodila;
- ponavljanju kot postopku manipulacije komponent hitrost in čas, kontrastnost in poudarki;
- oblikovanju gibalnih sekvenc in fraz s poudarkom na ritmu;
- uporabi prostorskih posebnosti in vzpostavljanju odnosov;
- strukturiranju krajše plesne kompozicije;
- predstavitvi plesne kompozicije sošolcem, učiteljem, javnosti;
- zapisovanju in verbalni predstavitvi lastnega procesa.

Dijaki:

- samostojno oblikujejo plesni material po danih navodilih;
- razvijajo inovativnost in kritičnost pri selekciji in kompoziciji plesnega materiala;
- aktivno opazujejo, analizirajo in presojujejo svoje delo kot tudi delo drugih dijakov;
- razložijo pomen besed vzgib, motiv, variacija, zaporednost, sinhronost, kanon, kompozicija, improvizacija, struktura, sekvenca, koreografija;
- primerjajo in razlikujejo pojme estetika, umetnost, kultura;
- povezujejo vsakdanje gibanje in stilizirano gibanje;
- razlikujejo med tipi plesa;
- izbirajo in razvijajo gibalno idejo za svoj solo ples;
- razložijo in praktično predstavijo plesni motiv in opredelijo tipe motivov;
- razvijajo motiv z variacijami ter uporabijo ponavljanje kot element konstrukcije za solo;
- uporabijo in modulirajo aspekt časa, prostora, kvalitete in odnosov v solu;
- razvijejo motiv v fraze, sekvence;
- obvladujejo zakonitosti odrskega prostora in razvijajo odrsko prisotnost (prezenco);
- razvijajo izvajalske spretnosti, doslednost pri delu in delovne navade.

Metode konstruiranja II

Metode konstruiranja so v drugem sklopu namenjene nadgradnji znanja o plesu kot umetniški obliki s preizkušanjem, ustvarjanjem in oblikovanjem, izvajanjem ter opazovanjem plesa. Z že pridobljenimi umetniškimi spretnostmi in intuitivnimi inspiracijami dijaki razvijejo širok gibalni besednjak kot medij, s katerim se izražajo, in usvojijo znanja, s katerimi lahko ustvarijo oblike in strukture plesa.

Pri ustvarjanju dijaki nadgradijo razvoj motiva iz solo kompozicij v razvoj motiva za skupino. Usvojijo razvoj in variacije motiva ter poglobijo znanje o aspektih časa, prostora, kvalitete in odnosov pri oblikovanju fraz, sekvenc, kompozicij ter različnih tipov oblik plesa. Poseben sklop dela je namenjen povezavi giba in zvoka oziroma plesa in glasbe. Odnos plesa in glasbe se razvija kot dialog; v okviru tega koncepta dijaki najprej skupaj z učiteljem in nato samostojno analizirajo različne tipe srečanj med medijema (prikazu na primerih sledijo izkustveno učenje, opazovanje in presojanje). Posledično dijaki izberejo glasbo za svoje kompozicije (solo ali skupinsko).

Plesna dela dijaki predstavijo javno na zaključni prireditvi, sicer pa vsa izvedejo na internih šolskih (komisijskih) nastopih. Razvijamo tudi dijakove interpretacijske sposobnosti. Dijaki bodo ob raziskovanju tega formata dela ob osnovnih smernicah raziskovali in usvajali:

- skupino kot izrazni element in ob tem upoštevati številčnost skupine, njeno postavitvev in obliko;
- oblikovanje motiva za skupino, njegov razvoj in variiranje z namenom oblikovanja skupinskega gibalnega materiala;
- vidike časa, prostora, kakovosti in odnosov v materialu v skupini;
- raziskavo povezav med zvokom, glasbo in možno spremljavo;
- raziskovanje vsebinske teme za nastop (solo ali skupinsko);
- konceptualizacijo koreografskih postavitvev;
- izvajanje uprizoritev (javnih ali internih).

Dijaki:

- samostojno oblikujejo plesni material po danih navodilih;
- razvijajo inovativnost in kritičnost pri selekciji in kompoziciji plesnega materiala;
- aktivno opazujejo, analizirajo in presojujejo svoje delo kot tudi delo drugih dijakov;
- povezujejo vsakdanje gibanje in stilizirano gibanje;
- razlikujejo med tipi plesa;
- izbirajo in razvijajo gibalno idejo za svoj solo in skupinski ples;
- razložijo in praktično predstavijo plesni motiv in opredelijo tipe motivov;
- razvijajo motiv z variacijami ter uporabijo ponavljanje kot element konstrukcije za skupino;
- uporabijo in modulirajo aspekte časa, prostora, kakovosti in odnosov v skupini;
- razvijajo motiv v fraze, sekvence in različne tipe oblik plesa;
- obvladujejo zakonitosti odrskega prostora in razvijajo odrsko prisotnost (prezenco);
- razvijajo izvajalske spretnosti, doslednost pri delu in delovne navade.

4 STANDARDI ZNANJA IN MINIMALNI STANDARDI ZNANJA

Standardi znanja izhajajo iz zapisanih ciljev in vsebin. Cilji in vsebine so zapisani splošno, dijaki pa jih bodo dosegali v različnem obsegu in na različnih taksonomskih stopnjah. **Minimalni standardi** znanja so zapisani s **poudarjenim tiskom**.

Dijak:

- uporablja osnovne strokovne pojme plesne improvizacije in kompozicije;
- izkazuje obvladovanje izvajalskih spretnosti;
- izkaže jasno koordinacijo gibanja in točno prostorsko orientacijo ter razvije zavedanje prostora;
- prikaže svoj gibalni izraz in lastno odrsko identiteto;
- oblikuje, razvije in prikaže samostojno kompozicijsko strukturo;
- uporablja postopke in metode za izgradnjo plesne kompozicije in izvedbo improvizacije;
- samostojno povezuje in primerja različne glasbene predloge s plesnim materialom in izbere ustrezno predlogo za dialog s svojo plesno kompozicijo;
- našteje in prepozna slovenske in tuje izvajalce, ustvarjalce, poustvarjalce in soustvarjalce na področju sodobnega plesa;
- analizira, ubeseduje, zapisuje in z različnimi strategijami problematizira umetniška plesna dela;
- poroča o umetniški produkciji v bližnji okolici;
- razvije lastne vidike performativnosti z uporabo principov večplastne pozornosti, lastne prezenze in odzivnosti ob povezovanju tehničnega znanja z elementi estetike in muzikalnosti;
- obvlada in uporablja pristope dela v skupini in s skupino;
- načrtuje in samostojno ter v skupini pripravi plesni nastop in vzpostavi interpretativno odrsko prisotnost (prezenco);
- razlikuje med reprezentativnim, simbolnim, minimalnim, narativnim, estetskim in abstraktnim gibom;

- **integrira različna znanja sodobnih plesnih tehnik v ustvarjalne procese nastajanja solo ali skupinskega nastopa.**

5 DIDAKTIČNA PRIPOROČILA

Pouk kompozicije plesa izvajamo v skupinah, v katerih je največ 16 dijakov. Čas je razdeljen tako, da mora imeti vsak dijak možnost (in dolžnost) aktivnega preskušanja uprizoritvenih izzivov in odrskih nalog. Čas za izvedbo nalog in ponavljanje ter utrjevanje mora biti vedno odmerjen.

Z medpredmetnim ali interdisciplinarnim povezovanjem dijak dosega večjo povezanost in prenosljivost znanja, s čimer ustvarjamo pogoje za večjo ustvarjalnost in podjetnost na vseh predmetnih področjih. Večja prenosljivost znanja oblikuje tudi suverenejšo osebnost, ki se lažje sooča z različnimi izzivi v življenju, hkrati pa zmožnost povezovanja različnih znanj in spretnosti prispeva k večji kulturni in etični zavesti posameznika.

V prvi vrsti se kompozicija plesa povezuje z vsemi strokovnimi predmeti.

Balet dijakom omogoča višjo raven tehnične izvedbe, ko poudarjamo nadzor nad telesom, telesno jasnost in izraznost, daje pa tudi vsebinske spodbude.

Sodobne plesne tehnike pomagajo dijaku razvijati in bogatiti plesni jezik, boljšo uporabo različnih kvalitet in dinamik gibanja, uporabo prostora in s poznavanjem pravilne anatomske postavitve telesa tudi logično in naravno uporabo giba.

Zgodovina plesa in odrskih umetnosti širi dijakov zaklad plesnega jezika, dijak se zaveda razvoja plesne umetnosti, ki precej vpliva na različne pristope v ustvarjalnem procesu.

Glasba, s katero dijak spoznava razvoj glasbene umetnosti, raziskuje povezave med ritmom in dinamiko v glasbi in to povezuje s plesom ter bogati možnosti izbire glasbenih spodbud.

Kompozicija plesa se povezuje tudi z drugimi splošnoizobraževalnimi predmeti, npr. z vsemi družboslovnimi predmeti, predvsem s slovenščino. Likovni pouk in umetnostna zgodovina dijaku s spoznavanjem likovnih del lahko služita kot ideja in navdih. Zgodovina, filozofija, sociologija in psihologija dijaku omogočajo širšo kontekstualizacijo tako ustvarjanja umetniških del kot njihovo komunikacijo in vlogo v širši družbi. Pri naravoslovnih predmetih, npr. biologiji, se vzpostavi povezovanje čutil, fiziologije oz. delovanja telesa ter anatomije, s katerimi je dijak sodobno plesne smeri tesno povezan, pri informatiki, s katero spremlja plesno zgodovino in produkcijo na svetovnem spletu, se nauči in razvija način digitalnega opismenjevanja tudi za ustvarjanje plesnih kompozicij. Matematika in še posebej fizika dijakom omogočata boljše razumevanje zakonov sile, teže, trenja, vzorcev, zaporedij itd., s katerimi so v praktični izkušnji tudi pri kompoziciji plesa.

Vrednotenje dosežkov vključuje preverjanje in ocenjevanje. Ocenjujemo predvsem praktično delo/nastop (obvezni način ocenjevanja), lahko pa znanje ocenjujemo tudi pisno in s seminarskimi nalogami ali poročili. S preverjanjem učitelj ugotavlja, kako dijak napreduje pri doseganju učnih ciljev, dijak pa dobi povratno informacijo o svojem delu. Glede na izrazito praktičnost dela pri kompoziciji plesa poteka vrednotenje znanja oz. dosežkov dijaka ves čas pouka, je sprotno.

Dosežke dijakov pri kompoziciji plesa vrednotimo po kriterijih in stopnjujemo glede na letnik, raven in uporabo vsebin:

- interpretacija in sinteza podatkov (izvedba, razumevanje in sposobnost umetniške imaginacije in emocionalnega angažiranja, naravnost, lahkotnost, odrska prisotnost/prezenca; obvlada pojme improvizacije in osnove kompozicije);
- vzdržljivost in vztrajnost pri opravljanju naloge, pri čemer so minimalni standardi primerno reševanje danih nalog in iskanje smiselnih rešitev; vnašanje pozitivne energije in radovednosti v učno uro (pri čemer kaže stopnjo raziskovalne in ustvarjalne zavzetosti in udeležенost na vajah);
- izražanje na različne načine (govorno, fizično, z uporabo imaginativnega prostora), pri katerem minimalni standard dijak doseže, če poskuša uporabiti vse načine izraza, je govorno spreten, gibalno primeren ter se primerno odziva na dogajanje v prostoru;
- sodelovanje v skupini ter splošni odnos do ustvarjanja na odru, pri katerem je minimalni standard samoiniciativno sodelovanje;
- muzikalnost in plesnost, ki vsebuje razumevanje pravilne ritmičnosti ob razvitem občutku za fraziranje, ki vpliva na oblikovanje in dinamiko gibanja.

Skupaj z drugimi strokovnimi delavnicami in predmeti ter v povezavi s splošnoizobraževalnimi predmeti daje kompozicija plesa aktivno umetniško izkušnjo, s pomočjo uprizarjanja ali igranja razvija ključne kompetence – aktivno sporazumevanje v slovenskem jeziku (pri katerem niso izključeni tuji ali izmišljeni jeziki), učenje učenja (umetniška izkušnja zagotavlja odprt razvoj osebne identitete v duhu sprejemanja realnosti mnogoterih življenjskih perspektiv), socialne in državljanske kompetence (bližina umetniške in etične izkušnje), samoiniciativnost in podjetnost (sodelovanje pri umetniških stvaritvah) – ter razširja možnosti umetniškega izražanja in ustvarjalnega delovanja.

6 MATERIALNI POGOJI ZA IZVEDBO POUKA

Za izvedbo pouka vsebin kompozicije plesa potrebujemo opremljeno, primerno ogrevano plesno dvorano, s sanitarijami in garderobami:

- minimalna velikost: 12 m x 15 m,
- plesna tla: dvignjena nad betonsko podlago 5–10 cm, prekrita s parketom ali plesnim podom,
- ozvočenje: zvočniki, predvajalnik z možnostjo MP3-priključka,
- video oprema: video projektor,
- računalnik,
- dostop do interneta,
- 30 podlog za jogo,
- 30 elastičnega terrabanda.

7 ZNANJA IZVAJALCEV

Druge oblike samostojnega ali skupinskega dela	Izvajalec	Znanja
Kompozicija plesa	Učitelj	<ul style="list-style-type: none">• visokošolskega izobraževanja plesa ali baleta• srednješolskega ali višješolskega izobraževanja plesa ali baleta po določilih 93. člena ZOFVI